

CÍMLAPSZTORI

Windows és Linux egy gépen
Windows vagy Linux – melyik a jobb?
Természetesen a Windows – a Linuxszal együtt!
A CP most a két világból a legjobbat olvasztotta
össze egy operációs rendszerré.

A világ legbiztonságosabb rendszere

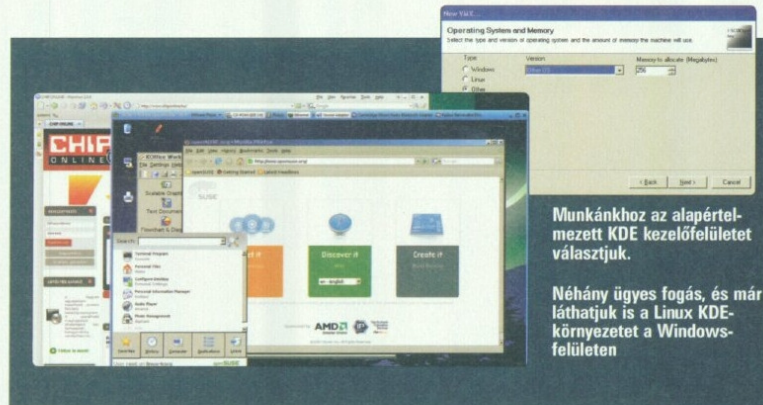
Windows alatt fut a legtöbb program, a Linux pedig jobb védelmet kínál a vírusok és az internetes kártevők ellen. De ezért most rakjunk össze egy külön számítógépet az internetezéshez, vagy bootmanagerrel indítsuk mindig újra a rendszert, ha be szeretnénk jelentkezni online bankunkba? Erre természetesen nem lesz szükség, a Windowst és a Linuxot ugyanis össze lehet olvasztani. Még hozzá úgy, hogy mindkettő egyszerre aktív, és egyáltalán nem is vesszük észre, hogy éppen a Windows- vagy a Linux-felületen vagyunk. Az alapelv egyszerű: először telepítünk Windows alatt egy második, virtuális PC-t – és ezen fut majd a Linux. Ezután jön a vezérlés: a két operációs rendszert úgy összehozzuk, hogy egyetlen egységet képeznek. Minden, ami ehhez szükséges, ingyenesen elérhető az interneten.

Virtuális PC telepítése Linuxhoz

A virtuális PC nagy előnye, hogy kifelé valóban egy önálló számítógép. A vírusoknak beletörnek a foguk a Linuxba – a Windowsig pedig már el sem jutnak. És ha véletlenül mégis sikerül megfertőzniük a Linuxot? A virtuális gép újraindításával vége az összes vírusnak is.

Másod-PC ingyen

Program: VMWare Player, VMX Wizard
A www.vmware.com címen megtalál-

Munkánkhoz az alapértelmezett KDE kezelőfelületet választjuk.

Néhány ügyes fogás, és már láthatjuk is a Linux KDE-környezetet a Windows-felületen

juk az ingyenes VMWare Player-t. Ebbe a programba töltjük be a kész, VMX kiterjesztésű virtuális PC-eket. Ezekhez a döntő fontosságú fájlokhoz háromféleképpen juthatunk hozzá:

Az Internet-módszer: Ha van egy gyors és korlátlan internet-kapcsolatunk, keressük fel a <http://developer.kde.org/~binner/vmware> weboldalt. Itt egy komplett, előre konfigurált VMX fájlt találunk integrált SuSE Linux 10.2-vel és KDE 3.5.5 felhasználói felülettel. Töltsük le, és csomagoljuk ki a több mint 600 megabájtos ZIP fájlt. Ha a folyamat véget ért, nyissuk meg a VMX fájlt a VMWare Playerben, és máris a Linux-felületen vagyunk.

A Deluxe-változat: Kb. 160 euróért a VMWare Playerben a Player/Upgrade to Workstation paranccsal átállhatunk a VMWare Workstation teljes verzióra. Ezután egy varázsló és a legújabb SuSE-verzió segítségével készítsük el a VMX fájlt, majd indítsuk el a Playerrel.

Ingyenes megoldás barkácsolóknak: A freeware VMX Wizard programmal, amelyet <http://rhysgoodwin.orcon.net.nz/vmxwizard/> alatt találunk, is elkészíthető a VMX fájl, ugyancsak egy varázsló segítségével. A program azonban csak akkor működik, ha telepítve van a NET-Framework 1.1 a Microsofttól. Ez megtalálható, ugyancsak ingyenesen, a download.microsoft.com oldalon.

Fontos: a VMX Wizard indítása után a *Type* alatt az *Other* operációs rendszert jelöljük ki. Ugyan van itt egy *Linux* bejegyzés is, azonban ha ezt választanánk, a program csak az elavult 2.4-es kernelt venné figyelembe. A *Memory to allocate* alá írjuk be a számítógépünkben rendelkezésre álló RAM felét. Vegyük figyelembe, hogy a SuSE Linux 10-hez legalább 256 megabájtra van szükség. A gyártó szerint ugyan 128 MB-on is fut, így azonban nem túl kényelmes dolgozni vele. Virtuális merevlemezünkhöz állítjuk a *Disksize in Megabytes* utáni értéket 10000-re, ami 10 gigabájtnak felel meg.

Töltsük le a megfelelő ISO-fájlt a *software.opensuse.org* oldalról, és a VMX Wizard varázslójánál ügyeljünk arra, hogy a *Use ISO Image* beállítás engedélyezve legyen. A *Network Options*-nél hagyjuk meg minden esetben az első, *VM Network (Bridged)* beállítást. Ezáltal mindkét operációs rendszer eléri a hálózatot és az internetet. Ha szeretnénk a

Kezelőfelület választása

Program: SuSE Linux-Setup-Assistent
A SuSE Linux két különböző desktop-változatot tartalmaz: a *KDE*-t és a *Gnome*-ot. A mi terveinkhez – a Windows és a Linux egymásba olvasztásához – a KDE alkalmasabb, mert ennél ott a Luna XP-felület. Ezért mindenképpen a KDE-t választjuk, és indítsuk el a telepítést.

Root-fiók és -felhasználó létrehozása

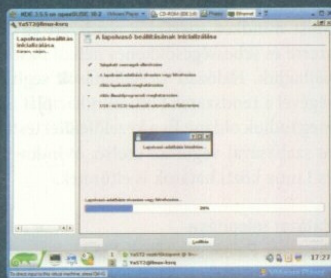
Program: SuSE Linux Setup
A *Root* nagyjából megfelel a Windows alatti rendszergazdának, csak még több joggal rendelkezik. A Linux abból indul ki, hogy egy *root*-adminisztrátor (*Super-User*-nek is nevezik) pontosan tudja, mit csinál. Egy példa: ha egy rendszergazda Windows alatt beírja: *format c:*, az operációs rendszer többször is rákérdez, hogy valóban formattálni kívánja-e a merevlemez. Ezzel szemben ha ugyanezt a Linux alatt teszi meg, az minden figyelmeztetés nélkül azonnal végre is hajtja a

pítés során a varázslóval beállítottuk, akkor most hitelesítési módot fog kérni a rendszer. Válasszuk a *Local*-t. Végül adjuk meg a nevünket, a felhasználói fiók nevét, és egy magunk választotta jelszót. Ha mindjárt több felhasználót is szeretnénk létrehozni, kattintsunk a *Felhasználó-kezelésre*. Egyébként haladjunk tovább a varázslóval.

Hardver konfigurálása

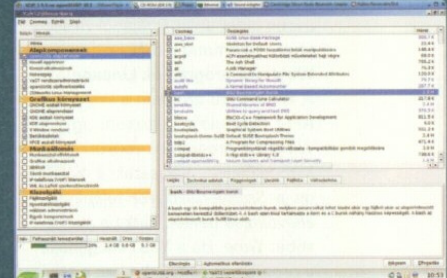
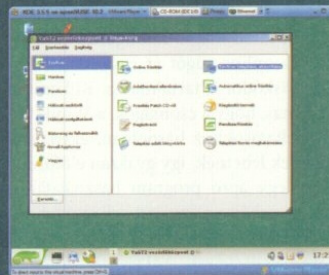
Program: SuSE Linux-Setup, YaST
Az utolsó lépésben a telepítő varázsló elemzi a rendelkezésre álló hardvert. A videokártya ellenőrzésénél röviden villog a VMWare Player ablaka, és lehet, hogy méretet változtat – ez ne zavarjon minket. A végén megjelenik egy párbeszédpanel, amelyben minden felismert eszköz fel lesz sorolva.

Ha egy eszköz illesztése nem megfelelő, kattintsunk a *Módosítás*-ra, és válasszuk ki az érintett eszközt. A *Hozzáadás*-sal most kézzel konfigurálhatjuk az esz-

Ha a Linux nem talál egy eszközt vagy az illesztőprogramját, automatikusan a beállítások ablakába kerülünk

A YaST-kezelőközpont nagyjából megfelel a Windows Vezérlőpultnak

Azokat a programokat, amelyeket törlésre jelöltünk ki, szemetesükével jelöli

Windowshoz még egy exkluzív hálózati hozzáférést kapni, engedélyezzük az *Ethernet 1*-et, és válasszuk a *VM Network 1 (Host)*-ot. Nevezzük el virtuális PC-nket például *SuSE Linux*-nak, és zárjuk be a varázslót. Elindul a VMWare Player, és beolvassa a letöltött ISO-fájlt. Attól függően, mennyire erős a PC-nk, a teljes folyamat eltarthat néhány percig is.

Linux telepítése és beállítása

Most telepítjük a Linuxot a virtuális PC-re. Mivel ennek sok lépése azonos a Windows telepítésével – mint például az időzóna megadása –, ezt a részt a Linux sajátosságainak leírására korlátozzuk.

parancsot! Persze a virtuális PC-n még ez sem végződhet annyira drámaian. Tehát semmi pánik.

Most adjuk meg kétszer a *Root*-jelszót. A Haladó beállításokkal válasszuk ki a titkosítás módját ehhez a jelszóhoz. Vegyük figyelembe, hogy a Linux, ellentétben a Windowszal, különbséget tesz a nagy- és kisbetűs írásmód között, ezért a rootjelszót nagyon jól jegyezzük meg, mert ezt később csak jelentős nehézségek árán nézhetjük, vagy változtathatjuk meg.

Következő lépésben hozzunk létre a napi munkához egy normál felhasználói fiókot. Ha a hálózati hozzáférést a tele-

közt. Ha ez nem működik, a varázsló befejezése előtt válasszuk a Vezérlőpult (YaST) megnyitását. Ez pontosabb beállításokat tesz lehetővé, és egy meghatározott illesztőprogram kiválasztását. Ha ezzel sem jutunk előbbre, először inkább fejezzük be a Linux telepítést. Ezután megpróbálhatunk az interneten Linux-meghajtóhoz jutni a makacs eszközhöz.

Tegyük a Linuxot karcsúbbá és gyorsabbá

A SuSE-disztribúció – mint a Windows is – jó alapon ki van párnázva mindenféle extra programmal. Hogy helyet takarítsunk meg virtuális merevlemezünk,

CÍMLAPSZTORI

Windows-programok használata Linux alatt

Ugorjunk át a Windows és a Linux közti utolsó határokat is! Ezt egy egységes felület és egy program teszi lehetővé, amellyel Windows-programjainkat Linux alatt is használni tudjuk.

Kezelői felület testre szabása:

A KDE-környezethez mind az XP-hez, mind a Vistához hasonló kezelőfelületet találhatunk a www.kde-look.org cím alatt, de a telepítés nélkül is futtatható SuSE operációs rendszerünk is nagyon egyszerűen „windowsossá” tehető. Ehhez csak el kell indítanunk a KDE beállítópaneljét (ezt megtehetjük a Bash-Shellben kiadott `kcontrol` paranccsal). Az *Appearance and Themes* menüben, bal oldalon alul megtaláljuk a *Theme Manager* menüpontot. Kattintsunk rá, majd a jobb oldali ablak listájából választunk a Redmond témát.

Windows-programok Linuxon:

A *Wine* nevű program a Windows API-t szimulálja Linuxon, így a Windows-programok működnek a KDE-felületen. Válasszuk a YaST-on a *Szoftver/Szoftver telepítése, eltávolítása* panelt. Írjuk be a keresőbe: *Wine*. Ha a YaST megtalálta a programot, tegyünk pipát a telepítése elé. Windows-program telepítéséhez írjuk be a Bash-Shellbe: `wine*fájlnev.exe`. Ezután el tudjuk indítani a Windows-alkalmazást a `wine*programnev.exe` paranccsal.

FIGYELEM: Vegyük figyelembe, hogy az olyan, kevésbé biztonságos programokon keresztül, mint például az Outlook, a Linux-partícióra is kerülhetnek vírusok.

töröljük a kevésbé fontos programokat – de hogy pontosan melyek ezek, azt mindenki csak maga tudja eldönteni egy kis idő elteltével. Példaként mi most eltávolítjuk a *Supertux Jump and Run* játékokat.

Parancsközpont elindítása

Program: YaST

Az AYAST-vezérlőközpont nagyjából megfelel az XP Vezérlőpultjának. Például itt is erre van szükség, ha főleg programoktól akarunk megszabadulni. A leggyorsabban úgy jutunk a YaST-hoz, ha jobb egérgombbal a KDE-asztra kattintunk, és aztán a Parancs futtatását választjuk. A következő ablakba írjuk be a `yast` parancsot, és hagyjuk jóvá enterrel.

Ezzel megismertük a *Windows Start/Futtatás* megfelelőjét. Mivel a YaST-ot csak rendszergazdaként futtathatjuk, a SuSE most kéri a root jelszót.

Főleges Linux-programok eltávolítása

Program: YaST

A megfelelő ablakot a *Szoftver telepítése, eltávolítása* paranccsal indítjuk el. Ezzel a Linux egy további sajátosságát ismerjük meg. A programok csomagokban vannak tárolva. Egy csomag magán a programon kívül még a konfigurációs fájlokat, az online súgót és egyes esetekben a forráskódot is tartalmazza. Különösen izgalmas, hogy a csomagok, a Windows-szolgáltatásokhoz hasonlóan, egymástól függőek lehetnek, így gyakran előfordul, hogy egy apró program használatához sok megabájtnyi anyagot kell letölteni.

Egy kis rendet teremthetünk a *Szűrő* lista segítségével. Válasszuk innen a *Csomagcsoportok* szűrőt, és görgessünk a bal oldali ablakban lefelé. Itt a *Szórakozás* alatt megtaláljuk a *Játékokat*. Rákattintva a jobb oldali ablakban megjelenik minden játék, amelyeket a SuSE-csomag tartalmaz. A pipával jelöltek már telepítve vannak. Görgessünk egy kicsit lefelé, míg megjelenik a *Supertux* bejegyzés. Jelöljük ki, és válasszuk a *Csomag/Törlést*. A bejegyzés erre szemeteskuka jelölést kap. Az *Elfogadás* gombra kattintva végül töröljük a játékot.

Virtuális PC gyorsabb indítása

Program: VMWare Player

A virtuális PC-k gyorsabban indíthatók, mint a valódi számítógép – ez nem is csoda, hiszen itt legalább a hardvert nem kell először teljesen újraindítani.

Indítás dupla kattintással: A Linux normál indításához nem kell először a VMWare Playert elindítani. Elegendő egy dupla kattintás a fent leírt *Suse-Linux.vmx* fájlra.

Linux-reset: A Shift gomb lenyomva tartásával tudtak a régebbi Windows-verziók felhasználói gyorsabb újraindítást hosszas BIOS-ellenőrzés nélkül kikényszeríteni. A VMWare-Player is kínál valami hasonlót. Hagyjuk el a Linux-felületet a Ctrl+Alt kombinációval, és válasszuk a *Player* menüből a *Player/Troubleshoot/Reset* menüpontot. A Linux erre leáll, és azonnal újraindul.

Idővezérelt indítás: Szeretnénk a Linuxot egy egészen pontosan meghatározott időben elindítani? Mi sem könnyebb ennél: kattintsunk a *Windows Vezérlőpulton* az *Ütemezett feladatok*-ra, és adjuk meg a varázslónak a VMX fájlt, mint indítandó programot. Most már csak azt kell beírni, mikor induljon a Linux, és kész.

Windows és Linux összeolvasztása

Most mindkét operációs rendszert egyszerre és sebességsökkenés nélkül használhatjuk. Hálózati szolgáltatások segítségével a rendszerek kommunikációját is meg tudjuk oldani. És a kezelőfelület testre szabásával végül az utolsó, Windows és Linux közti határok is eltűnnek.

Hálózat telepítése

Program: Parancssor, Shell, YaST

Mivel a VMWare egy komplett, önálló PC-t szimulál, beleértve a saját hardvert és IP-címet, Linuxból nem tudjuk egyszerűen elérni a Windows-számítógép meghajtóit. A két operációs rendszer csak virtuális vagy fizikális hálózaton keresztül tud egymással kommunikálni. Mivel a virtuális PC telepítésekor a *Bridged* kapcsolati módot választottuk, az alapvető hálózati beállítások már megvannak. A biztonság kedvéért azonban egy kölcsönös ping-lekérdezéssel állapítsuk meg, hogy a két PC valóban megtalálja-e egymást.

Windows: Kattintsunk a *Start/Futtatásra*, és a `cmd` paranccsal indítsuk el a parancssort. Ezután írjuk be az `ipconfig/all` parancsot, hogy megtudjuk a Windows-számítógép IP-címét. Ezt jegyezzük fel, és váltsunk Linuxra.

Linux: A KDE-felület bal alsó képernyőszélén látunk egy ikont, amely